

A tartalomról:

Prépost Károly bemutatkozása	2
Külmissziói konferencia	2
Diakónia, mint misszió	3
Révfülöpi összejövetel	4
Nyári élménybeszámolók	6
Tanulj elégedettséget!	6

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2008. 3. szám

Növekedés

A munkatársi-presbiteri kirándulás fő témaként a növekedést választottuk. Két oka volt a választásnak. Az egyik, hogy a következő munkaévben több kiscsoportban erről a témáról szeretnénk beszélgetni az országos munkaterv alapján. A másik oka a témaválasztásnak az a felismerés, hogy mindazt, amiről az előző két évben beszélgettünk – a gyülekezeti élet elevenedését, többeknek szolgálatba állítását – akkor érhetjük el, ha mindannyian növekedünk.

Márk evangéliumában olvashatjuk a Magától növekedő vetés példázatát: „Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember elvetette a magot a földbe, azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, ő pedig nem tudja, hogyan. Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert itt az aratás.” (Mk 4:26-29)

Saját hitünkre, gyülekezetünkre gondolok. Luther Kis Kátébeli hitvallása jut eszembe: „Hiszem, hogy saját eszemmel és erőmmel nem tudnék, Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem őhozzá eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által...”. Hogy hitre juthattunk, hogy gyülekezetünk a nehéz évtizedek alatt megmaradhatott, az a Szentlélek munkája. És micsoda kitüntetés, hogy Isten Lelke velünk, kicsinyekkel így törődik! És milyen erős reménység, hogy ha a Lélek így elkezdte bennünk munkáját, el is végzi azt, míg hitünk teljessé nem válik. Ezzel a hittel hívjuk a gyermekeket a hittanórákra, az istentiszteletekkel párhuzamosan tartott gyermekbibliakörökre. Ezzel a hittel hívjuk a fiatalokat, a dolgozókat és a nyugdíjasokat a nekik szóló alkalmakra. Mert a növekedés – szemben a természetben látott mintával – nemcsak egy ideig tart, hanem egész életünkön keresztül.

Hadd idézzem Pál apostolnak az Efezusiakhoz írt levelét is: „Az egész test (azaz az egyház) az Ő (Krisztus) hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga

növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.”

Tehát a gyülekezet minden csoportja és a gyülekezetben élő minden család gondoskodik a maga növekedéséről. Nos, úgy tűnik, ellentmondás van, vagy legalábbis más helyre került a hangsúly. Ott még Isten az, aki a növekedést adja (1. Kor 3:6), itt már saját maga gondoskodik a növekedésről. Nem, nem. Nem pontosan olvastuk Pál levelét. Itt nem arról van szó, hogy az ember növelni tudná önmagát, hitét. Vagy a gyülekezet önmaga tudná növelni hatását, létszámát. Nem erről van itt szó, hanem arról, hogy ha saját adottságainak megfelelően működik, akkor növekedni fog. Amiről gondoskodni tudunk, az az, hogy saját adottságainknak megfelelően működjünk.

Mik tehát az adottságaink? Milyen lehetőségeink vannak mint gyülekezetnek, és milyen lehetőségeink vannak mint családnak és egyénnek? Jóval több, mint gondolnánk! Elsőként – Krisztus követőiről, keresztyénekről lévén szó – említem az ige, a Biblia olvasását és tanulmányozását. Hitünk kérdéseiben elsősorban figyeljünk a Szentírás szavára, életvezetésünket az ige által meghatározott lelkiismeret és bölcsesség irányítsa! A gyülekezet kínálja ezeket az alkalmakat korosztályonként és együtt is. Aztán hadd említsem meg a szeretet és az irgalmasság tetteit. A magunk bőrén is érezzük, mennyire szakadozott a szociális háló. A gyülekezetben keresztül is van mód arra, hogy egymást segítsük. A kis közösségekben, bibliaórai és hittanos körökben még nagyobb bizalommal tudunk egymáshoz fordulni. Alapítványunk pedig céltámogatásokkal igyekszik enyhíteni a rászorulóknak gondjait. Jelen vagyunk szeretet-szolgálatunkkal a kórházban és a Krízisközpontban. Segíteni tudjuk tanácsainkkal, útbaigazításunkkal az iskolát vagy munkahelyet keresőket, a szenvedélybetegeket és az ápolásra szorulókat.

Fontos adottságaink vannak. Több a lehetősé-
günk, mint gondolnánk. S minél inkább élünk azokkal, még inkább növekedni fogunk Isten áldásában, örömben, az emberek előtti kedvességben.

Bencze András

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Őróla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyosságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy korábbi számban elindított sorozatnak a főcíme, mottója.

A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség vezetőségének egy – egy tagját, hogy a gyülekezet jobban megismerje a vezetőség tagjait, presbiterait.

(A bemutatás nem fontossági sorrendben történik, célunk, hogy idővel minden tisztségviselő bemutatásra kerüljön)

Most Prépost Károly presbiter bemutatkozó írása következik:

Egy kicsi, Vas megyében található faluban Köcskön születtem 1947-ben. Szüleim vallásos emberek voltak, rendszeresen jártak - később jártunk - a Kissomlyói Evangélikus templomba, ahova szülőfalum Nagyköcsknek nevezett része tartozott.

Gyerekkoromban a vallásos nevelésünkről szüleinken kívül id. Szabó Lajos nagytiszteletű úr gondoskodott. Ő keresztelt, nála konfirmálkodtam. A maga sajátos módján (akik ismerték, tudják miért így fogalmazok) úgy érzem szeretett is. Még azt is szóba hozta szüleimnek, hogy javasolná, hogy lelkészi pályára menjek. Hittanórákra a konfirmálkodásom után is jártam, egészen az általános iskola 8. osztályának befejezéséig.

Ilyen indulás után sajnos az élet eléggé eltávolított az egyháztól. Műszaki pályára kerültem és a szocialista időkben, egy szocialista nagyvállalat dolgozója voltam évtizedekig. Magamban hívő ember maradtam, de a gyakorlatban ez nem mutatkozott meg.

Házasságkötésünk szintén a Kissomlyói Evangélikus templomban történt, akkor már Benkő Béla nagytiszteletű úr volt a lelkész, mivel feleségem – Mendel Judit - is Vas megyében (Duka) született és akkor még ott is élt. Édesapja Kissomlyón volt tanácsitkár. Én már régebb óta Székesfehérváron éltem, mérnöki végzettségem és munkaköröm is ide kötött, így végleg elszakadva Vas megyétől itt telepedtünk le. (Ennek már 36 éve.) Az egyházzal való kapcsolat ismételt szorosabbá tétele feleségemnek, Jutkának köszönhető.

Ő korábban is többet járt templomba, és a 2003-ban Székesfehérváron megtartott Országos Evangélikus Találkozó szervezésében és bonyolításában kapott feladatokkal aktívan bekapcsolódott az egyházi munkába. Én ezen az országos találkozón még csak egyszerű rendezői, kapus szolgálatot kaptam, Kiss László jelenlegi felügyelő úr vezetése alatt, de ezt is jókedvvel, szeretetteljes érzésekkel végeztem.

Ezután következett, az első evangélikus rendezésű házasságunk küldésünk. Ajándéknak tekintem az eb-

ben az időszakban szerzett barátokat, többen közülük a mi gyülekezetünk tagjai.

Az ezzel kapcsolatos érzéseinket már leírtuk az Evangélikus Életben és a Hírmondóban is.

Ezen a vonalon tovább haladva következett az akkori felügyelő Falussy Ferencné, Viola néni megkeresése, hogy ha jelölnének presbiternek, és természetesen, ha meg is választanának, vállalnám-e ezt a szolgálatot a gyülekezetben.

Bevallom, hogy az udvarias mentegetőzés mellett (hogy a munkakörömnél fogva nagyon elfoglalt ember vagyok), nagyon örültem, és nagyon megtisztelve éreztem magam.

A 2006-os évben választottak presbiteré. Ebben a megtisztelő szolgálatban szívemhez nagyon közel álló feladatot bíztak rám. Rummy Imre presbiter testvéremmel közösen készítjük a Gyülekezeti Hírmondót. Ez a munka sokszor saját cikkek írásával, versek válogatásával, a már megírt anyag végleges formába öntésével is jár. Egész életemben humán beállítottságom ellenére műszaki területen dolgoztam, most visszatérhettem az eddig csak hobbyként gyakorolt kedvtelémhez.

Egy éve nyugdíjba mentem, csak napi 6 órát dolgozom, így több idő jut az egyházban vállalt feladataim szándékom és szívem szerinti ellátására.

Befejezésül álljon itt egy rövid sor a 125. zsoltár 1. verséből, mely hitem szerint több kritikus helyzetben adott már erőt a problémák megoldásához:

„Akik az Úrban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog, hanem örökre megáll.”

Prépost Károly
presbiter

Külmissziói Konferencia Piliscsabán

(2008. 07. 06 – 09.)

Egyházunk minden tagja előtt nyitva áll a lehetőség, hogy ezen, az évről - évre megrendezett konferencián részt vegyen! Ez az első kiemelkedő gondolat, amit átadhatunk, mint akik dr. Molnár Gyuláné Márta, a Külmissziói egyesület egyik alapító tagja, gyülekezetünk Külmissziói körének létrehozója, biztatására csatlakoztunk hárman résztvevőként első alkalommal.

A Külmissziói Egyesület szervező titkára Bencze Imréné Ágnes fantasztikusan szervezte, összehangolta a programokat az Egyesület lelkészi elnökével Brebovskyné Pintér Mártával együtt.

„Isten házanépe vagyunk” Ef. 2, 19 gondolata alapján épült fel a reggeli bibliatanulmányok mondanivalója, Németh Mihály békéscsabai lelkész szolgálatával. Az

esti áhítatokat Pintér Károly nyug. Deák téri ev. lelkész tartotta, Lukács ev. 14. fejezetében található gondolatok kifejezésével, a „Nagy vacsora” címmel.

Ezen alkalmak között ismerkedhettünk meg a hétfői napon a magyar bibliafordítás történetével Hubert Gabriella jóvoltából, valamint a Wycliffe nemzetközi bibliafordító szervezet munkájával Zentani Zsuzsa előadása révén. A nemzetközi szervezetről filmet is láthattunk, melyről megtudhattuk, hogy a Bibliát eddig 6912 nyelvre fordították le, de még 2540 nyelven lenne szükséges a fordítás, hogy az evangéliumot minden nemzet, népcsoport a saját nyelvén olvashassa! A szervezet célja, hogy 2025-ig minden olyan nyelven elinduljon a bibliafordítás, amelyen még nem létezik a Szentírás.

Honlapjukon minden keresztény embert megszólítanak, hogy a hatalmas feladatban, imádsággal, anyagi támogatással és személyes részvétellel is segítsenek.

A keddi nap az Afrikaiak napja volt, a Bálint család szolgálatával, ami mindannyiunk számára megkapó és szívhez szóló volt.

Kenya, az ott élő emberek gondoljai és örömei, a keresztény közösségek élete közelebb kerültek hozzánk, és itt közvetlenül meg is ragadhattuk a segítségnyújtás lehetőségét.

Kisiskolás és középiskolás fiatalok támogatására van lehetőség az Evangélikus Egyház Külmisziói egyesületén keresztül. 19 fiatalt lehetne támogatni, a fejenkénti havi 3000 Ft már fedezi a tanulmányaikat, élelmezésüket. Az állam egyáltalán nem biztosítja náluk a tanulás költségeit. Ezen fiatalok nagy része olyan, hogy a szülők nem élnek, és a segítség nélkül kilátástalan a helyzetük, elkallódnak. A szép kézműves tárgyak, nyakláncok, naptárak vásárlásával is az ott élő testvéreinket támogattuk. Az eladásra elhozott szép naptárak ára is a kenyai fiatalok támogatását szolgálja. A Konferencia kedves színfoltja volt, hogy a kb. 60 fő felnőtt résztvevő mellett majdnem ugyanannyi létszámban gyermekek is táboroztak velünk. Voltak közös programjaink, pl. vetélkedő, csapatverseny a Kenyáról szerzett ismeretekből, földrajz, pár szuahéli szó, 2 szép szuahéli nyelvű ének megtanulásából. Bizonyosak vagyunk benne, hogy a fiatalok fentőt korban is érdeklődők, tevékenyek lesznek a missziói munkában és jövőre a mi gyülekezetünkben is csatlakoznak fiatalok a résztvevőkhöz.

„Asante sana” – köszönöm, köszönjük, hogy részt vehettünk, élményeinkről beszámolhatunk.

Dr. Molnár Gyuláné,
Kissné Kárász Rózsa,
Mészáros Magdolna,
dr. Szinyei Katalin résztvevők.

A beszámolót írta: dr. Szinyei Katalin

Diakónia, mint misszió

Mi is a diakónia? Küldetés – szolgálattevésre

A diakónia ágai: - Gyülekezetekben-,
- Idős otthonokban-,
- Kórházakban – klinikákon
végzett lelkigondozás
- Külmisziói tevékenység
(Pl. Indiában, Afrikában)

Részletesebben a kórházmisszióról szövegek.

A kórház, a klinika az a helyszín, ahol az életkrízisek sűrítve, halmozva fordulnak elő.

Éppen ezen a területen van nagy szükség lelkigondozói tevékenységre.

Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy én ezt a szolgálatot már több éve végezhetem.

A fehérvári Szent György Kórház Szociális csoportjának már régi tagja vagyok, mint lelkigondozó.

Rendszeresen látogatok betegeket, leginkább a Krónikus Osztályon.

Nagyon fontos, hogy a lelkigondozó ne a betegséget lássa, hanem a beteg embert, annak személyét. Erre mindenkinek (orvos, ápolónő, lelkész, lelkigondozó) ügyelnie kell, aki betegekkal foglalkozik. A betegekkel szemben közös a felelősség.

Ez már szakmai felkészültséget igényel. Hála Istennek, van lehetőség szakmai továbbképzésre.

Az Evangélikus Kórházmissziói szolgálat (Bp. Üllői út 24.) évente többször, Országos Lelkigondozói Konferenciát tart, a lelkigondozók részére, Honti Irén kiskunhalasi kórház lelkész vezetésével. Ennek keretében értékes szakmai előadásokat hallgathatnak a résztvevők, és lelkiekben feltöltődve, élményekkel gazdagodva folytathatják tovább a munkájukat.

Miért is végezzük mi lelkigondozók ezt a feladatot?

Istentől kaptuk a küldetést ajándékba, a szeretet megélésére.

Ez a munka sokrétű, igényes, lélekemelő és tapasztalatokban gazdagító tevékenység.

Ha valaki kedvet érez ehhez, és el is kezdi, meggyőződésem, hogy az egyik legszebb feladatot választja, mert

- beteg emberrel kapcsolatot létesíteni,
- egy jó szót szólni,
- a beteget felvidítani,
- jó és hasznos tanácsokat adni,
- rászanni a kellő időt és fáradságot,
- mindenkihez szeretettel lenni

AJÁNDÉK, mely nem kerül „semmibe”!

Mindezt szeretettel ajánlja:

Kárász Lajosné
szoc. asszisztens (lelkigondozó)

E. ISENHOUR: Add tovább!

Ha van valamid, ami jó,
Ami barátaiddal megosztható,
Legyen bár csak egy apróság:
Hozhatja Isten áldását.
Add tovább!

Lehet, hogy csak egy dal, mely vidám,
De segít megharcolni egy-egy csatát.
Lehet, hogy egy könyv, mely érdekes,
Egy kép vagy pillantás, mely kellemes.
Add tovább!

Ne feledd a másik fájdalmát!
Te kell, hogy segítsd az úton tovább.
Egy kedves szó vagy egy mosoly
Áldás lehet a másikon.
Add tovább!

Ha tudsz egy kedves történetet,
Vagy hallottál az utcán jó híreket,
Vagy jó könyvet rejt a szobád,
Mely segít elűzni a másik bánatát,
Add tovább!

Ne légy önző a szívedben,
De viselkedj a legnemesebben.
Tedd a közösbe kenyered,
Hogy társaid is egyenek.
Add tovább!

Ha Isten meghallgatta imád,
S az égből áldást küldött le rád,
Ne tartsd meg csak magadnak,
Míg mások sírnak, jajgatnak.
Add tovább!

A BIBLIA ÉVE 2008

„...amióta csak a Szentírás napvilágot látott, évszázadokon át szüntelenül oly sokan engedelmessétek neki.
A Sátán pedig az egész világgal összefogva, hiába próbálta a leggyűfirtabb módokon elnyomni, eltéríteni és
az emberi emlékezetből is kitéríteni, a Szentírás mint egy palma, mindig elbábkant és legyőzhetetlenül ott magasodott.
...Megsemmisítésére szövetkezett az egész világ, mégis minden próbálkozásuk elenyészett.
Ennyi felől támadva, hogyan állhatott volna ellen, ha pusztán emberi támogatásban bízhatott volna?
Sőt, annál inkább nyilvánvaló, hogy isteni eredetű, mivelhogy minden emberi erőfeszítés dacára,
saját erejétől fennmaradt...”
(Kálvin)

Hallod, valaki rád küldt
Nem ember, csak a Bibliád.
Pauzánál zordul rád szava:
Mit olvasni helyette mar!
(F.L.)

“Boldog, aki olvassa,
és akik hallgatják
a prófétáinak beszédeit,
és megtartják azokat,
amelyek megírattak abban;
mert az idő közel van...”
(Jelenések 1,3)

Hányzor kellett átmenni már
különböző munkahelyek!
Sohasem kellett a Bibliát,
évtizedes az ideje.
(F.L.)

Olvassuk a Bibliát és biztassunk másokat is erre!

Tudósítások és élménybeszámolók a 2008. 08. 22 – 23-án Révfülöpön megtartott presbiteri és gyülekezeti munkatársi összejevetelről

Már kedves és előremutató hagyománynak tekinthető, hogy évente egy alkalommal a gyülekezet vezetősége és a különböző területeken aktív munkát végző gyülekezeti tagok, családtagjaikkal kiegészülve másfél – két napos összejevetel formájában tartják meg munkaév kezdő felkészülésüket. Ilyen összejevetelt tartottunk már Gyenesdiáson, Fóton, az idei évben pedig a Révfülöpi Ordas Lajos Evangélikus Oktatási Központban. Ez a hely kialakításában, felszereltségében ideális az eredményes munkához éppúgy, mint a pihenéshez, a résztvevőket egymáshoz közelebb hozó kötetlenebb programok megvalósításához.

A korábbiaknál hosszabb program már pénteken reggel 8h-kor elkezdődött a közös imádság utáni elindulással. Az első rész, egy nagyvázsonyi kirándulás, áhítat a mentshelyi templomban, ebéd utáni szabad program Révfülöpön (fürdés, révfülöpi nevezetességek megtekintése), még nem tartozott a kitűzött munkaprogramhoz, ami a 18h-kor elfogyasztott vacsora után kezdődött.

Most következzen két résztvevő különböző hangvételű élménybeszámolója:

Barkó Jolán gyülekezeti munkatárs tapasztalatai a két napról:

Piliscsabára készültünk a missziói konferenciára, mert minden évben igen jól szoktuk ott érezni magunkat és egy évre feltöltődünk. Közben másképpen alakultak a dolgaink, mivel meghívót kaptunk a révfülöpi munkatársi együttlétre is. Elhatároztuk, hogy ide megyünk (lányom és kis unokám Kriszti is résztvevő volt), mert szerettük volna megtapasztalni a gyülekezetünk életéért felelős személyek hozzáállását a programban jelzett dolgokhoz.

Istennek legyen hála, nagyon jól éreztük magunkat! Volt kirándulás is Nagyvácsnyiba és környékére, iszantisztelet a mentshelyi evangélikus templomban, fürdési lehetőség a Balatonban.

Semmi nem volt kötelező számunkra, de örömmel vettünk részt a programok nagyobb részében.

A szombati napon volt a legfontosabb program: *Növekedés-gyülekezetépítés* címmel.

Az interaktív előadást, beszélgetést Győri Péter Benjamin szolnoki lelkész vezette, mint meghívott előadó. Utána sok hozzászólás volt, tartalmas vita alakult ki.

Most csak az általam gondoltokról írok.

A „növekedés” többféle feladatot, lehetőséget jelent.

Talán először magunknak kell még sokat tanulnunk, megélni, megtapasztalni a hit erejét, Isten mindenek feletti voltát, amellyel követ bennünket. Hol próbára tesz bennünket, hol megvigasztal, hol megoldja a lehetetlent, vagy kudarcaink után megmutatja a helyes utat. Saját megtapasztalásomat meséltem el, egy konkrét gyülekezetépítési kísérlettel kapcsolatban, egyszerű közmondással kiegészítve: „Ember tervez, Isten végez”.

A növekedés irányában többféle lehetőség van, ahogy már írtam, és a felszólalók is mondták, de mindenkinek meg kell találni saját maga számára a lehetséges építési módokat.

Köszönöm mindannyiunk nevében a meghívást.

„Erős vár a mi Istenünk !”

Barkó Jolán

Szebik Attila kántor mondanivalója és élményei:

Nagyon vártuk azt a két napot, amikor a szokványos kerékvágásból kiköppenve, evangélikus testvérek társaságban végre aktív pihenéssel tölthetjük el – párommal együtt! – időnket.

És, bizony, testileg-szellemileg egyaránt aktív lett ez a hétvége. Nagyvázsony vára és a falu szélén álló egykori pálos kolostor és templom romjaiban is csodálatos épülete varázsolt el bennünket. Több dolgot is megtanulhattunk: egy gótikus épület oldalán erkélyszerűen kiképzett, ablak nélküli kiugró alá beállni – eső elől - sohasem szerencsés (ez volt ugyanis odabent a mellékhelyiség); illetve a fenyegetően feltett „Miért mennek át a temetőn?” kérdésre a békés tárgyalás szempontjából nem helyes válasz a „Mert nem ide jöttünk.”

„A tél dere bár nem üté fejemet”, de amikor Mencshelyen kiderült, hogy egykori kántorképzős növendék a helyi lelkész, akivel tizenhat évvel ezelőtt – ő, mint hallgató, én mint oktató - ültünk együtt a tanfolyam kórusában, elgondolkodtam azon, hogy a család mellé bizony életkor is társult. A lelkész úr áhítata után a mencshelyi gyülekezetről egyéb érdekességeket is megtudhattunk. A másik ilyesfajta meglepetés Győri Péter lelkész személyében ért, akivel 1985 óta ismerjük egymást – ő zenész is... ezt sikerült illusztrálni az előadása elején és a végén néhány gitáros- zongorás énekkel; bevallom, jólesett. Az előadását nagyon élveztük, gyakorlati oldalról közelítette meg a növekedés témáját, pontosan elemezve, jól fókuszálva a lényegre. Nem lehet a növekedés az elsőrendű cél, a növekedés következménye kell legyen Isten gyülekezetben végzett munkájának. Szó volt arról is, hogy mi NEM a gyülekezet: például nem múzeum, tehát helytelen a kiszolgált, vadonatújra lecserélt kávéfőzőnket a gyülekezetre hagyományozni.

ÁLLÁ Ó TEÓSZ EÜXÁNEN – a bibliai vetélkedőn ezt a

mondatot kellett görögül megtanulni és görögül leírni (rajzversenynek is beillik egy ilyen momentum...). Szinte mindenkinek hibátlanul sikerült megoldania ezt a feladatot; de hogy a lényeg is elhangozzék: A NÖVEKEDEST ISTEN ADJA. Mi pedig némi szorongással várjuk, hogy nem bukkan-e fel valahol egy óegyiptomi nyelvű Biblia, amelyből jövőre feladványokat kaphatunk... Természetesen a feladatok nem voltak megoldhatatlanok (mint ahogy a fenti sem). Rá kellett jönnünk, hogy egy adott igeszakaszt mely nyelveken írták le egy lapra, fel kellett ismerni ízeről a lencsét és a pászkát, illetve ezek mely bibliai történetekhez kapcsolhatók; fel kellett írni annyi aranymondást, amennyit csak tudunk; ezek a feladatok igencsak megmozgatták a csapatokat és fejlesztették a közös munkát.

Révfülpön nyugodt, békés, kényelmes hely várt minket, nagyszerű kiszolgálás és egy nagyon szép hangú vadonatúj zongora, amelyet egyébként csak engedéllyel lehet használni. A hely kedvez az ilyenfajta együttléteknél, ugyanis ha szeretné, töltheti közösségben, vagy szobájának csendjében az idejét az ember.

Feleségemmel együtt hálásak vagyunk ezért a két napért, mert ezt szeretetteljes közösségben, értelemben és szellemen épülve tölthettük el.

Szebik Attila

A kétnapos tartalmas együttlétet egy meghitt hangulatú, zene – ének – versek színvonalas kombinációjából álló műsor zárta.

Ezután következett az elmaradhatatlan áhítat, mely a tavalyi alkalomhoz hasonlóan a „Krisztus-dicséret liturgiája” szerint került megtartásra.

A résztvevők egymásra figyelve (senki ne maradjon utazási lehetőség nélkül), ismeretekben és lelkiekben gazdagodva indultak haza. A kétnapos együttlét jó alapokat teremtett a munkaév kezdéséhez, a gyülekezet előtt álló feladatok megoldásához.

Prépost Károly
presbiter

Élménybeszámolók a nyár során megtartásra került ifjúsági táborok- ról, találkozási

A nyár során két ifjúsági táborban és a Szélrózsa Találkozó is részt vettek fiataljaink („IFI”), melyekről most négyen írták meg személyes élményeiket, benyomásait.

Építőtábor

Ezen a nyáron evangélikus ifjúsági (IFI) építőtáborban vettem részt Tordason. Az ottani lelkész, Süller Zsolt, (egykori segédlelkészünk) kérte a segítségünket a parókia rendbetételéhez. Az IFI-vel együtt öröm volt dolgozni, jó volt a hangulat és könnyen ment a munka: csiszoltunk, festettünk, vakoltunk. De ami még fontosabb, hogy közben nem csak a parókia hanem a lelkünk is „épült”. Hiszen a mindennapi áhítatok során Jézus Krisztusnak volt üzenete hozzánk. Lelki táplálékként szolgáltak még a délutáni fórum-beszélgetések, ahol a következő témákról volt szó: barátságban Istennel, barátságban önmagammal, barátságban embertársaimmal. Köszönöm a gyülekezetnek és az IFI-nek, hogy ilyen nagyszerű alkalmon vehettem részt. Remélem jövőre is eltudok menni Tordásra, hisz még van mit építeni a parókián (is).

Fehér Eszter

Szélrózsa Találkozó

Az idei Szélrózsa találkozó a határokat feszegette. Átvitt és szó szerinti értelemben is, mivel mottója ez volt: Hol a határ? Az előadások, fórumok, beszélgetések, koncertek, mind-mind ezt a vékony vonalat, mezsgyét keresték, és gyakran igyekeztek átlépni. Köszönnöm, a határon, és Ottlik Géza Iskola a határon c. regényének helyszínén találkozott egy-két-három ezer fiatal, és igyekeztek megtalálni az egyensúlyt a fesztivál jellegű találkozó, vagy találkozó jellegű fesztivál keretei között. Közel húszan mentünk Fehérvárról együtt és közösen sátoroztunk egy kis tiszafa körül. Közös mentünk, de ott kinyílt a közösség, hogy az ország evangélikusainak apraja-nagyjával, ismerőssel, és addig ismeretlenekkel találkozzunk, beszéljünk, énekeljünk, játszunk, vagy éppen ebédeljünk együtt. Ezernyi program között, olykor kicsit el is veszve, végül nem találtuk meg a határt. Amit viszont találtunk, sokkal értékesebb: Isten határtalan szeretete jár közöttünk, ezt tapasztalhattuk meg, ilyen sokan, együtt, közösségben.

Sterczer Rita

Nagyvelegi ifjúsági tábor

Ismerős helyszín, ismerős emberek, ismerős napirend. Ezek vártak minket Nagyvelegén az egyházmegyei ifjúsági táborban. Aztán jöttek a meglepetések, újdonságok, változatos programok, áhítatok (amin Péter apostol személyiségének fejlődését tekintettük át), érdekes előadások (az ember, mint Isten képmása: az élő és megszólító Isten; a teremtő Isten; a mindenható Úr; a türelmes és várakozással teli Isten; a közösséget teremtő és közösségbe hívó Úr), izgalmas, különböző témájú fórumok (fiatalok, szerelem; keresztyén könnyűzene; a Biblia és a XXI. század). Közben játékok voltak sok nevetéssel: örült akadályverseny lizzettel, vízzel, tejszínnel, tojással, sok foci, röplabda és pingpong-meccsek, éjszakai indiánozás, tábortűz, a tábor végén pedig Ki mit tud? és tombola. Különösen jó élmény volt számunkra, amikor a fehérváriakkal közösen készíthettük fel az egyik reggeli áhítatra. Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatjuk, hogy nagyon jól éreztük magukat, és reméljük, hogy sikerült feltöltődnünk a következő tanévre.

Bencze Réka és Veronika

Tanulj elégedettséget!

... megtanultam, hogy megelégedjem azzal, amim van.” (Filippi 4:11)

Egy átlagembert naponta háromszáz reklám bombáz. Ígérve mindent, a fehérebb fogaktól, a gyorsabb autókra át, a feszesebb bőrig. Ez egy sok százmillió üzleti beruházás annak érdekében, hogy mi azt akarjuk, amit ők árulnak. Mindez egy ravasz, rejtett üzenet is, azért, hogy minket elégedetlenné tegyen. Azzal támad minket a leggyengébb pontunkon, hogy nagyobbra, többre vágyjunk minden nap.

Ezzel szemben a biblia azt írja: „Hiszen semmit sem hoztunk erre a világra, s nem vihetünk el semmit. Ha van ennivalónk és ruhánk, elégedjünk meg vele.”

(1 Timóteus 6:7-8)

Elég egyszerűen hangzik: élelem, ruha, és egy hely ahol aludhatunk. Mégis, ahogyan mi élünk, nem ezt támasztja alá.

Amikor Rockefeller megkérdezték, „Mennyi tesz elégedetté egy embert?” némi frivolsággal így válaszolt: „Egy kicsivel több, mint amennyim most van.” Vajon a megelégedettség azt jelenti, hogy nem tűzünk ki célokat, és nem törekszünk magasabbra? Azt jelenti, hogy nem élvezzük a kellemes dolgokat? Nem, ez csak azt jelenti, hogy nem hagyjuk, hogy mindezek a kelle-

mes dolgok „birtokba vegyenek” minket.

Az elégedettség megtanulása egy folyamat. Amit Pál úgy fogalmaz meg: „...megtanultam, hogy megelégedjek azzal, amim van. Tudok nélkülözni, de tudok bőségben is élni. Mindig, mindenhez hozzászoktam: ahhoz, hogy jóllakjam és éhezsem, hogy bővelkedjem és nélkülözsem.” (Fillippieknek 4:11-12)

Pál apostol tökéletesre fejlesztette annak művészetét, hogy élni tudjon mindennel, amit az Úr kimért a számára. Pál apostol ha ma élne, bizonyára, szeretné a libamáját, a vesepecsenyét, egy nyaralást a tenger parton, de ugyanúgy jól érezné magát, a híd alatt, a piszkos számára hátán, mert mindig a célra összpontosított: Istenre, így minden földi dolgot lazán tartott.

Amikor kisgyerek voltam, éppen akkora, mint most a Annamari leányom építkeztünk. Amíg elkészült a házunk albérletbe költöztünk, egy szobába szüleimmel, a WC, az udvar végén volt, a konyhába pedig csak az udvaron keresztül lehetett eljutni. Tévénk sem volt, így esténként jókat beszélgettünk, játszottunk, neveltünk. Ahelyett, hogy hiányoltunk volna valamit az életből, mi felszabadultunk, és nagyszerűen éreztük magunkat. Soha olyan boldogok nem voltunk. Sokszor még ma is emlegetjük, hogy milyen kis meghitt volt az az albérleti szoba.

Amikor elkészült a házunk, és mi beköltözünk, hirtelen nyomasztani kezdett minket az a sok felesleges holmi.

Édesapám így fogalmazta meg gondolatainkat: „Amikor az elég, mindig csak egy kicsivel több, nincs helyed az igazán nagyszerű dolgok számára az életedben.”

És mi amikor kipakoltunk a nagy dobozokból, elajándékoztuk azt a sok-sok felesleges holmit, ami nélkül oly boldogok voltunk. És továbbra is elégedettek maradtunk.

A megelégedettség szabaddá tesz arra, hogy örven-dezz annak, amit Isten biztosít számodra!

Javasolom tartsuk szem előtt a következő gondolatokat: Mindig csak hasznos dolgokat vásároljunk, ne státusz szimbólumokat! Legyünk óvatosak minden olyan tárggyal étellel, itallal, amelyek szenvedélyes kötődést okozhatnak. Ne hagyjuk, hogy a reklámok, vagy a csillogó csomagolás befolyásolják vásárlási szokásainkat. És végül a legfontosabb: tanuljuk meg élvezni a dolgokat, anélkül, hogy birtokolnánk őket, még mielőtt azok birtokba vennének minket. Óvakodjunk mindattól, ami meggátolhat minket abban, hogy Istent tegyük életünkben az első helyre!

Jézus azt mondja: „Ezért Ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá!” (Máté 6:33)

Amikor a megelégedettség alapja a státusz, vagy a vagyon, akkor mindkettő elveszhet egy pillanat alatt.

Ám ha a megelégedettség a Jézussal való kapcsolatra alapul, soha semmi nem foszthat meg tőle!

Horváthné Vankó Magdolna

TÚRMEZEI ERZSÉBET: A harmadik

Valamit kérnek tőled.

Megtenni nem kötelesség.

Mást mond a *jog*,

mást súg az *ész*.

Valami mégis azt kívánja: Nézd,

tedd meg, ha teheted!

Mindig arra a harmadikra hallgass,

mert az a *szeretet*.

Messzire mentél.

Fáradt vagy. Léptél százat.

Valakiért még egyet kellene.

De tested, véred lázad.

Majd máskor! – nyugtat meg az *ész*.

És a *jog* józanságra int.

De egy szelíd hang azt súgja megint:

Tedd meg, ha teheted!

Mindig arra a harmadikra hallgass,

mert az a *szeretet*.

Valakin segíthetnél.

Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.

Tán összetörte a szíved.

Az *ész* is azt súgja: Minek?

De Krisztus nyomorog benne.

És a szelíd hang halkán újra kérlel:

Tedd meg, ha teheted!

Mindig arra a harmadikra hallgass,

mert az a *szeretet*!

Ó, ha a harmadik

egyszer első lehetne,

és diktálhatna, vonhatna, vihetne!

Lehet, elégnél hamar.

Valóban esztelenség volna.

De a szíved békességről dalolna,

s még elveszítenéd,

bizony megtalálnád az életet!

Bízd rá magad arra a harmadikra!

Mert az a *szeretet*.

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

„Egymásért Élni” Alapítványunk bankszámlaszáma:

10200232-29375211

ALKALMAK

Istentisztelet Székesfehérváron 10:30 h

Fehérvárcsurgón 9 h

Agárdon minden hónap 2. és 4. vasárnap 11 h

Sárosdon minden hónap 2. és 4. vasárnap 16 h

Gyermekbibliakör Székesfehérváron a vasárnapi istentiszteletek alatt

Hittanórák Székesfehérváron óvodás kortól 8. osztályig

öt korcsoportban szerdánként 17 h

Fehérvárcsurgón az alsósoknak péntekenként 14 h

az 5-6. osztályosoknak péntek 14:45 h

a 7-8. osztályosoknak péntek 15:30 h

Agárdon és Sárosdon az időpontot most egyeztetjük.

Ifjúsági óra Székesfehérváron pénteken 18 h

Elmaradt hittanórák – felnőttek beszélgető köre – hétfő 18 h

Énekkari próba szerda 18:30 h

Missziói kör kedd 14 h

Gyülekezeti bibliaóra – a következő istentiszteletre készülünk – kedd 16 h

Munkatársi óra kéthetente előzetesen egyeztetett időben

Nyugdíjas klub minden hónap 1. hétfőjén 14 órakor

Esküvőre, keresztelésre, felnőtt konfirmációra készülőknek szükség szerint hirdetünk közös alkalmakat. Kérjük, időben jelentkezzenek, hogy kellő időben kezdhesük meg a közös készülést ezekre az alkalmakra.

A Krízis-központban októbertől márciusig kétheti rendszerességgel szolgálunk a vacsorakészítésnél. Jelentkezni lehet Somogyfoki Lászlóné és Mészáros Magdolna testvéreinknél. A kórházi látogató-szolgálatról Kárász Lajosné testvérünk ad bővebb felvilágosítást.